

EXAMEN CENSURÆ

ticus Scripturæ non erit nisi sensus iste , quem Sp. S. sub æquivocis vocibus Scripturæ intendit, & quem ab aliis, quām electis suis, intelligi non vult. Quantæ nugæ ? Aut continebitur sensus, hic spiritualis sub sensu literali, ut sensus Mysticus, Allegoricus, Anagogicus, & Spiritualis , ità dictus Theologis sub sensu literali contineri dicuntur. At sensus hi non sunt propriè sensus Scripturæ, sed sensus eorum , qui sub verbis istis intentionem suam ulteriorem oculunt, quam clarè cognosci nolunt, ac propterea nulli ut sensus iste credatur verbis istis subesse mandant , vel qui sensus suos , Scripturæ sensibus aptant & accommodant pro suo arbitrio. Et quia Script. S. sensus necessarij ad salutem jàm non sunt mystici adeoque omnes ferè sunt spirituales id est, spiritum & animum hominis spectantes, Mystica & spiritualis ista Theologorum aptatio hic locum non habet, nisi eodem modo Scripturam totam velis facere Mysticam, Allegoramicam & Anagogicam. At sic, si omnino probatum foret Scripturæ sensum Grammaticum & spiritualem intelligi posse à quovis homine, probandum deinde adhuc esset , Scripturam posse intelligi à quovis, secundum Mysticum Allegoricum & Anagogicum sensum; & species adderetur , quia inter priscos Ecclesiæ Patres non defuerunt, qui sensum Scripturæ Allegoricum verum ac genuinum Scripturæ sensum esse asseruerunt. Quis finis? Sed quocunq; tandem modo sensum hunc spiritualem sensu Grammatico contineri dixerit Censor, concludendum tandem ei erit , dogmata omnia Scripturarum, quæ quidem ad salutem cognitu sunt necessaria, semper duplum continere sensum. Unum, qui intelligi potest ab homine , etiam si animalis tantum sit ; alterum, qui ab eo intelligi non potest: quo quid vanius & insulsius dici potest, aut concipi ? Sc enim ex: dogmata ista, quæ in Scripturis exstant, Deum esse, Deum esse unum, æternum, immensum, omnipotentem, omniscium, Iesum Christum esse verum Deum & hominem in una eademq; persona , pro peccatis nostris mortuum, Fide in illum nos justificari, sobrie, pie, justè in hoc seculo vivendum esse , non esse furandum, adulterandum, concupiscendum, &c. omnia ista & similia dogmata necessaria , duplum habebunt sensum, grammaticum unum & spiritualem alterum, & illum naturali modo adsequi poterit homo animalis, huncno poterit. Id si ita se habere credit Censor, explicet itaq; quis propositionum vel dogmatum istorum sensus literalis sit, quis spiritualis ; Citius credo, sensu omni se destitui intelliget , quām rem adeò absurdam explicaturus est. Quod si sensum Spiritualem secundo modo accipiat, quia vid: menti